

در راستای توسعه همکاری‌های علمی، آموزشی، مهارتی و پژوهشی، نشست مشترکی میان مسئولان دانشگاه آزاد اسلامی استان و اداره کل شیلات خوزستان در محل این‌ اداره کل برگزار شد و تفاهم‌نامه همکاری بین سیدشرف موسوی، مدیرکل شیلات خوزستان و شهرام لک، رئیس دانشگاه آزاد اسلامی استان به امضا رسید.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، این تفاهم‌نامه با هدف بهره‌گیری از توانمندی‌های علمی و اجرایی و توسعه همکاری‌های آموزشی، مطالعاتی، تحقیقاتی و فناوری در جهت استعمار ارتباط سازمان یافته بین دانشگاه و اداره کل شیلات در داخل و خارج از کشور به منظور برطرف کردن نیازهای متقابل از هم افزایی بیشتر در جهت حل چالش‌های مرتبط با آبی‌پروری، آب، غذا، انرژی و محیط زیست شکل گرفته و محورهای همکاری در چهار بعد شامل سه بعد اصلی و یک بعد فرعی مورد بررسی و تبادل نظر قرار گرفت.

از جمله مهم‌ترین محورهای مطرح‌شده، ایجاد مدرسه عالی مهارت به‌صورت مشترک میان اداره کل شیلات خوزستان و دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز بود؛ اقدامی که با هدف تربیت نیروی انسانی ماهر و پاسخگویی به نیازهای تخصصی این حوزه دنبال می‌شود.

همچنین در این نشست، بر تعریف رشته‌های کاردانی مورد نیاز صنعت شیلات که در حال حاضر در محیط‌های آکادمیک وجود ندارند تأکید شد. بر اساس این طرح سرفصل‌های جدید آموزشی با هماهنگی مشترک دو مجموعه تدوین و در دانشکده‌های مهارت و کارآفرینی ارایه خواهد شد و در نهایت به دانش‌آموختگان و فارغ‌التحصیلان مدارک آکادمیک معتبر اعطا می‌شود.

اولین قفس فلزی پرورش ماهی در مازندران ساخته شد؛ رهاسازی ماهیان خاویار

مدیرکل شیلات مازندران از ساخت اولین قفس فلزی پرورش ماهی با ظرفیت ۲۵۰ تن در خاورمیانه توسط بخش خصوصی در این استان خبر داد.

به گزارش اقتصادسراسرمد، نیما حسین‌زاده با اشاره به رسالت شیلات در تحقق اقتصاد دریامحور اظهار داشت: در سال ۱۴۰۴ اقدامات بسیار خوبی در این راستا انجام‌شده است. اگرچه پرورش ماهی در قفس به صورت سنتی سال‌هاست دنبال می‌شود، اما امسال برای نخستین بار در کشور موفق به پرورش گونه بازش ماهی آزاد در دریای خزر شدیم.

وی افزود: علاوه بر این، یک قفس سازه فلزی با ظرفیت ۲۵۰ تن برای اولین بار در خاورمیانه توسط بخش خصوصی و به‌زبانه‌ای بیش از ۲۰ میلیارد تومان ساخته‌شده است که امیدواریم در سال ۱۴۰۵ به بهره‌برداری برسد.

مدیرکل شیلات مازندران پرورش ماهیان خاویاری را یکی دیگر از اقدامات ویژه در حوزه اقتصاد دریامحور دانست و تصریح کرد: ماهیان خاویاری به عنوان گونه‌ای بسیار با ارزش و فیصل زنده دریای خزر محسوب می‌شوند. ما این کار را در سه پروژه مگا پروژه در کنار ساحل پیگیری کردیم و مزارع ساخته‌شده و در حال تکمیل است. در حال حاضر با تولید بیش از ۲ هزار و ۳۰۰ تن، رتبه خوبی در کشور در زمینه پرورش ماهیان خاویاری و خاویار داریم. حسین‌زاده از پیگیری اجرای طرح پرورش میگو در اراضی ۱۵۰۰ هکتاری بانک زمین در شمال بهشهر خبر داد و گفت: مطالعات این طرح انجام‌شده و پیگیری‌ها برای واگذاری زمین ادامه دارد. استان مازندران به بحث پرورش میگو شرایط بسیار بهتری نسبت به استان‌های همجوار دارد.

وی در ادامه به موضوع بازسازی ذخایر آبریان دریای خزر اشاره کرد و گفت: در مرکز شهید باهنر کلاردشت، پرورش ماهی آزاد را داریم و تکثیر و رهاسازی آن در دریا انجام می‌شود. دو اقدام بسیار مهم که بیش از ۲۰ تا ۳۰ سال دنبال می‌شد. امسال محقق شده است. اولین اقدام، رهاسازی ماهیان میکرو سزاین شده خاویاری است که پس از ۲۰ سال برای اولین بار با تعامل شرکت امور ماهیان خاویاری و شرکت مادر تخصصی انجام شد.

«سراسرآمد» بررسی می‌کند؛

«روسیه» متحد غایب یابرنده خاموش جنگ؟

تحلیل ژئوپلیتیکی از نقش مسکو در تقابل آمریکا و اسرائیل با ایران

صادرکننده گاز طبیعی جهان، از هرگونه ناآرامی در خلیج فارس سود کلانی می برد. پیش از جنگ اوکراین، مسکو همواره نگران سیل نفت ارزان تولیدی عربستان و امارات و اثر آن بر بودجه متکی به نفت خود بود. اما اکنون، با شعله ور شدن آتش در خلیج فارس، مشتریان اروپایی و آسیایی ناگزیر به خریدنفت و گاز روسیه حتی با تخفیف های کمتر نسبت به گذشته- روی آورده اند. افزون بر این، جنگ در خاورمیانه توجه افکار عمومی جهانی و نظریت های اطلاعاتی و تحریمی غرب را از جنگ اوکراین منحرف می کند. در چنین فضایی، فشارهای تحریمی علیه مسکو کاهش می یابد و روسیه می تواند با فراغت بیشتری به صادرات انرژی و تسلیحات بپردازد. جالب توجه است که مسکو به طور همزمان از هر دو سوی دوگیری سود میبرد: فروش سامانه های پدافندی به ایران، فروش سامانه های ضدپهباد و جنگال به اسرائیل (از طریق کانالهای غیرمستقیم)، و حتی میانجیگری برای صادرات گاز ایران از طریق خاک روسیه به اروپا.

اما آیا این بهره وری اقتصادی و دیپلماتیک روسیه بدون هزینه است؟ از منظر تحلیلگران مستقل و واقع بین، بزرگترین خطای راهبردی کرملین در این سناریو، نه تضعیف ایران، بلکه اتکای بیش از حد به تصویری غلط از ایران آسیب پذیر است. برخلاف روایت رسانه ای غرب، ایران طی چهار دهه تحریم نه تنها الگوی مقاومت اقتصادی را نهادینه کرده، بلکه به کشوری تبدیل شده که زیرساخت های حیاتی اش از تأسیسات هسته ای تا صنایع دفاعی و شبکه های توزیع انرژی، ذاتاً غیرمتمرکز، پراکنده، و دارای سطوح بالای پدافند غیرعامل هستند. یک جنگ فرسایشی گسترده با آمریکا و اسرائیل، هرچند هزینه هایی برای ایران به همراه خواهد داشت، اما تجربه جنگ تحمیلی هشت ساله، ترورهای هدفمند، و حملات سایبری متعدد نشان داده که ایران توانایی «مدیریت بحران در سطح ملی» را در بالاترین درجه دارد.

از منظر دیگری، سکوت روسیه در برابر حملات احتمالی اسرائیل به ایران، پیامی روشن به تالابوی مخابره میکند: گداشته از حمله به مواضع روسیه در قبال حمله به متحد خود کرده و سازوکار هماهنگی هوایی با فرماندهان روس گرایانه است: اسرائیل به ایران حمله می کند و روسیه مانع نمی شود، اما در عوض، اسرائیل به حضور نظامی روسیه در سوریه، پروازهای شناسایی بر فراز پایگاههای مسکو و نفوذ کرملین در لبنان تعرضی نمی کند. چنین مبادله ای؛ هرچند برای افکار عمومی ایران ناامیدکننده است در چارچوب واقع گرایی تهاجمی سیاست خارجی روسیه کاملاً قابل دفاع است.

برای مخاطب ایرانی که ممکن است این رفتار را نوعی خیانت بداند، یادآوری این واقعیت ضروری است که در

معاون راه و شهرسازی استان بوشهر:

طرح ویژه بندر باستانی سیراف با مشارکت سمن‌ها تدوین می‌شود

معاون شهرسازی و معماری اداره کل راه و شهرسازی استان بوشهر با تشریح سازوکار تهیه طرح ویژه بندر باستانی سیراف، بر نقش مؤثر سازمان‌های مردم‌نهاد (سمن‌ها) در فرآیند تدوین این طرح تأکید کرد. به گزارش اقتصادسراسرآمد، سارا زارع در حاشیه برگزاری سومین نشست شورای راهبری طرح ویژه بندر باستانی سیراف به میزبانی فرمانداری کنگان اظهار کرد: این نشست با حضور نمایندگان ای فرمانداری کنگان، شورای شهر سیراف، کارشناسان اداره کل راه و شهرسازی استان و جمعی از نمایندگان سازمان‌های مردم‌نهاد شهر سیراف برگزار شد. وی هدف از برگزاری این جلسه را تسهیل مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد در فرآیند تهیه طرح ویژه بندر باستانی سیراف عنوان کرد و افزود: مهندسین مشاور گزارشی از وضعیت موجود اجتماعی و اقتصادی منطقه، چشم‌اندازها، فرصت‌ها و چالش‌های پیش روی توسعه بندر باستانی سیراف ارائه دادند.

معاون شهرسازی و معماری اداره کل راه و شهرسازی استان بوشهر با اشاره به برگزاری منظم جلسات شورای راهبری این طرح به‌صورت ماهانه در استان بوشهر تصریح کرد: شورای راهبری با مشارکت سمن‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد تشکیل شده و در این نشست نیز موضوعات مختلفی از سوی نمایندگان سمن‌ها مطرح شد.

زارع ادامه داد: در این جلسه موضوعاتی همچون پیگیری ساخت‌وسازهای بی‌ضابطه، تأمین زمین‌های معوض برای مردم با توجه به گستردگی حریم‌های میراثی، اهمیت مدیریت واحد شهری، دغدغه تأمین مسکن برای نسل آینده و تعیین تکلیف اراضی مردم که در اختیار نهادهای دولتی قرار گرفته‌اند مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

وی افزود: مسائلی از جمله نبود نمایندگان برخی ادارات در سیراف، ضرورت حفظ هویت ملی سیراف، توجه به محلات قدیمی و صنایع از بافت‌های تاریخی، ایجاد وحدت رویه میان نهادهای مؤثر در کالبد شهر از جمله میراث فرهنگی، منطقه ویژه پارس، شهرداری و بنیاد مسکن، اهمیت پدافند غیرعامل شهری و انجام مطالعات اجتماعی برای طرح تلفیق احتمالی روستای چاه مجنون با شهر سیراف مطرح شد. معاون شهرسازی و معماری اداره کل راه و شهرسازی استان بوشهر گفت: اطلاع‌رسانی مناسب درباره طرح ویژه بندر باستانی سیراف در سطح شهر توسط شورای شهر نیز از دیگر موضوعاتی بود که از سوی نمایندگان سازمان‌های مردم‌نهاد مطرح و در این نشست بررسی شد. اقدامات اولیه برای تهیه پرونده ثبت جهانی سیراف، بندر تاریخی و کهن خلیج فارس، به‌دلیل جایگاه ممتازش در تاریخ دریانوردی، تجارت و تبادلات فرهنگی و در شکل‌گیری شبکه‌های بازرگانی دریایی در خلیج فارس و اقیانوس هند، در حال انجام است. کارشناسان میراث‌فرهنگی بر این باورند که ثبت جهانی سیراف می‌تواند نقشی مهم در حفاظت پایدار از این محوطه ارزشمند، معرفی هرچه بیشتر تاریخ دریانوردی ایران و توسعه گردشگری فرهنگی در جنوب کشور ایفا کند. همچنین این اقدام می‌تواند زمینه‌ساز توجه بیشتر به ظرفیت‌های تاریخی و هویتی سواحل خلیج فارس و تقویت دیپلماسی فرهنگی ایران در سطح بین‌المللی باشد.

نیست. از این منظر، جنگ فرسایشی میان ایران و اتللاف آمریکایی-اسرائیلی دقیقاً در نقطه تعادلی قرار دارد که مسکو از یک سو نمی خواهد در آن به صراحت موضع گیری کند و از سوی دیگر، قصد دارد از دل بحران، جایگاه خود را به عنوان واسطه ضروری و ضامن ثبات منطقه ای ارتقا دهد.

در چنین چارچوبی، می توان سه لایه مجزا اما درهم تنیده از نقش آفرینی روسیه را شناسایی کرد. نخست، لایه دیپلماتیک پنهان. برخلاف سکوت رسانه ای، خطوط تماس مسکو با تالابوی، واشنگتن و تهران از روزهای نخست تشدید تنش، به طور چشمگیری فشرده شد. وزیر امور خارجه روسیه تماسهایی پی در پی با همتایان خود در کشورهای درگیر و نیز بازیگران مؤثر منطقه ای مانند عربستان و ترکیه برقرار کرد. پیشنهاد میزبانی مذاکرات غیرمستقیم میان ایران و آمریکا در مسکو یا ژنو، یکی از ابتکارات کلیدی دیپلماسی روسیه در این دوره بود. این دیپلماسی پنهان، روسیه را به بازیگری بدل ساخت که می تواند در صورت گسترش دامنه جنگ به یک آتش بس تمام عیار، نقش آشنشنان اصلی را ایفا کند؛ کاری که چین به دلیل فاصله ژئوپلیتیکی و نفوذ محدودتر، و اروپا به دلیل وابستگی امنیتی به آمریکا، از انجام آن عاجزند.

لایه دوم، پشتیبانی میدانی-اطلاعاتی با حداقل هزینه است. هرچند روسیه سامانه های اس-۳۰۰ و اس-۴۰۰ را در اختیار ایران قرار نداده، اسداده های ماهواره ای و سیگنال های الکترونیکی مرتبط با تحرکات ناوگان دریایی آمریکا در خلیج فارس و دریای عمان را به طور نامحسوس با تهران به اشتراک گذاشته است. افزون بر این، مشاوران نظامی روس مستقر در پایگاههای سوریه و عراق، بدون ورود مستقیم به خطوط درگیری، آموزش تاکتیكهای پدافند غیرعامل، مدیریت بحران پس از حملات و راهکارهای بقای زیرساختهای حیاتی را به نیروهای همسو با ایران ارائه داده اند. این نوع حمایت غیرمستقیم، ریسک تقابل رودرروی روسیه با آمریکا را به صفر نزدیک می کند، اما همزمان از فروپاشی کامل توان نظامی و سیاسی ایران جلوگیری می نماید. مسکو در این سناریو، نقش یک «متحد فاصله دار» را بازی میکند که با کمترین هزینه عملیاتی، تعادل شکننده را حفظ می نماید. سومین لایه، و شاید سودآورترین آنها، بُعد اقتصادی-انرژی تیک است. با هر موشکی که به سمت اسرائیل شلیک شود یا هر واکنش تلافی جویانه اسرائیل و آمریکا علیه تأسیسات هسته ای و نفتی ایران، قیمت نفت در بازارهای جهانی، جهشی صعودی را تجربه می کند. روسیه به عنوان دومین صادرکننده بزرگ نفت خام و بزرگترین

پنچیده ژئوپلیتیک خاورمیانه، هیچ کشوری به اندازه روسیه در تناقض ظاهری میان رفتار و منافعش فرو نرفته است. از یک سو، تهران مهمترین متحد منطقه ای مسکو در مقابله با نفوذ آمریکا محسوب می شود و از سوی دیگر، کرملین در مواجهه با تشدید تنش میان ایران و ائتلاف آمریکایی-اسرائیلی، رفتاری سنجیده و کمابیش ساکت در پیش گرفته است. این پرسش اساسی مطرح می شود: آیا روسیه متحدی است که در لحظه سرنوشت ساز از صحنه غایب شده، یا برنده ای خاموش که بدون هزینه نظامی، از التهاب این بحران بهره برداری راهبردی می کند؟ برای پاسخ، باید لایه های پنهان راهبرد کرملین را شکافت و نقش مسکو را نه در شعارها، که در واقعیتهای میدانی، دیپلماتیک و اقتصادی جستجو کرد. به گزارش اقتصادسراسرآمد، مر نضی فاخری، پژوهشگر ارشد علوم راهبردی با تحلیل ژئوپلیتیکی نقش مسکو در تقابل آمریکا و اسرائیل با ایران به «سراسرآمد» نوشت: از همان ساعات آغازین افزایش تنش میان تهران و ائتلاف به رهبری واشنگتن و تالابوی، ناظران نظامی انتظار داشتند روسیه دست کم حمایت سیاسی یا لجبستیکی نمادین از متحد خود به عمل آورد. اما آنچه رخ داد، الگویی متفاوت بود: سکوتی حساب شده در عرصه عمومی و تحرکی فشرده در پشت صحنه. مسکو نه در شورای امنیت قطعنامه ای علیه اقدامات آمریکا ارائه کرد و نه محموله های تسلیحات استثنایی به مقصد ایران راهی نمود. حتی سامانه های پدافندی پیشرفته ای نظیر اس-۴۰۰ که سال ها و عده تحویل آنها داده شده بود، همچنان در انبارهای روسیه باقی ماندند. این رفتار ظاهراً منفعلانه، برخی تحلیلگران را به این جمع بندی رساند که روسیه یا توانایی رویارویی با آمریکا را ندارد یا آگاهانه ترجیح می دهد نظاره گر فروپاشی یکی از حلقه های کلیدی محور مقاومت باشد.

اما چنین خوانشی از واقعیت، یک سو نگرانه و سطحی است. برای درک جایگاه حقیقی روسیه در این بحران، ناگزیر از بازخوانی نقشه راهبردی منافع ملی مسکو در غرب آسیا هستیم. طی دو دهه اخیر، کرملین بی وقفه کوشیده است خود را به عنوان یک قدرت مصالحه گر فراجناحی در خاورمیانه تثبیت کند. این به معنای حفظ روابط عملیاتی همزمان با همه کنشگران اصلی منطقه است: از ایران و سوریه تا اسرائیل، عربستان سعودی، امارات و ترکیه. چنین رویکرد چندگانه ای، روسیه را در موقعیتی منحصر به فرد قرار داده که در آن باخت هر یک از این متحدان-هرچند به درجات مختلف- گران تمام میشود، اما پیروزی قاطع هیچکدام نیز مطلوب کرملین

مشاور معاونت دریایی و تالاب‌های سازمان حفاظت محیط زیست:

تقویت اقتصاد جوامع محلی تالاب‌ها از اهداف مهم محیط زیست است

مشاور معاونت دریایی و تالاب‌های سازمان

حفاظت محیط زیست و نماینده طرح حفاظت از تالاب‌های ایران گفت: تشکیل صندوق‌ها، توسعه تعاونی‌های محلی، تجهیز گروه‌های معیشتی و تقویت اقتصاد جوامع محلی از اهداف مهم این سازمان در کنار حفاظت از تالاب‌هاست.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، فرشته جادری در نخستین نشست کمیته محلی برنامه مدیریت تالاب شادگان اظهار کرد: در یک سال گذشته، ۲۸ گروه معیشتی در جوامع

محلی حاشیه تالاب شادگان شناسایی شده‌اند که برای توانمندسازی، آموزش و حمایت از آن‌ها برنامه‌ریزی شده است. وی افزود: برای این گروه‌ها دوره‌های آموزشی، مشاوره فرآوری

و بسته‌بندی محصولات و همچنین برنامه‌ریزی برای تأمین تجهیزات اولیه در دستور کار قرار

گرفته است تا تولیدات محلی به بازار فروش متصل شوند.

نماینده طرح حفاظت از تالاب‌های ایران ادامه داد: در حوزه گردشگری و طبیعت‌گردی

نیز با همکاری اداره میراث فرهنگی، گردشگری و محیط زیست، برنامه‌هایی برای توسعه

ظرفیت‌های گردشگری در برخی روستاهای هدف در حال اجراست.

وی بیان کرد: محصولات تولیدی جوامع محلی در نمایشگاه‌های استانی و بین‌المللی عرضه شده و مورد استقبال قرار گرفته است؛ به‌طوری که خوزستان در یکی از رویدادها با اختصاص

۲ غرفه، حضوری شاخص داشت.

جادری با اشاره به توسعه آموزش‌های مهارتی گفت: شمار ثبت‌نام‌کنندگان در دوره‌های فنی

و حرفه‌ای که سال گذشته ۷۴ نفر بود، اکنون به بیش از ۵۰۰ نفر رسیده است.

براساس این گزارش، تالاب بین‌المللی شادگان با بیش از ۵۰۰ هزار هکتار مساحت در جنوب خوزستان قرار دارد که معیشت دست کم ۱۰۰ هزار نفر از اهالی به آن وابسته است.

در سال‌های اخیر، این تالاب به دلیل کاهش آورد رودخانه‌ها و برداشت‌های بی‌رویه آب با بحران کم‌آبی مواجه شده بود. سطح آب در برخی بخش‌ها به‌شدت کاهش یافته و گونه‌های جانوری و پوشش گیاهی تالاب با تهدید جدی روبه‌رو بودند؛ اما بارندگی‌های اخیر در خوزستان و حوضه‌های آبریز بالادست استان، وضعیت این زیست‌بوم ارزشمند را بهبود بخشید.

